शान्तिगीता (Śāntigītā): **The Beginning**	
मङ्गलाचरणम्	Invocation
शान्तायाव्यक्तरूपाय मायाधाराय विष्णवे । स्वप्रकाशाय सत्याय नमोऽस्तु विश्वसाक्षिणे ॥ १॥	*śāntāyāvyaktarūpāya māyādhārāya viṣṇave,* *svaprakāśāya satyāya namo'stu viśvasākṣiṇe .* **1**
वाणी यस्य प्रकटति परं ब्रह्मतत्त्वं सुगूढं मुक्तीच्छूनां गमयति पदं पूर्णमानन्दरूपम् । विभ्रान्तानां शमयति मतिं व्याकुलां भ्रान्तिमूलां ब्रह्मा ह्येकां विदिशति परं श्रीगुरुं तं नमामि ॥ २॥	*vāṇī yasya prakaṭati paraṃ brahma-tattvaṃ sugūḍham,* *muktīcchūnām gamayati padam ,pūrṇam-ānanda-rūpam,* *vibhrāntānām śamayati matim vyākulām bhrānti-mūlām* *brahmā hi ekāṃ vidiśati param śrīgurum tam namāmi.* **2**
उपक्रमः	**Introduction**
विख्यातः पाण्डवे वंशे नृपेशो जनमेजयः । तस्य पुत्रो महाराजः शतानीको महामतिः ॥ १॥	vikhyātaḥ pāṇḍave vaṃśe nṛpeśaḥ janamejayaḥ, tasya putraḥ mahārājaḥ śatānīkaḥ mahāmatiḥ. 1
एकदा सचिवैर्मित्रैर्वेष्टितो राजमन्दिरे । उपविष्टः स्तूयमाने मागधैः सूतवन्दिभिः ॥ २॥	ekadā sacivair mitrair veṣṭitaḥ rāja-mandire . upaviṣṭaḥ stūyamāne māgadhaiḥ sūta-vandibhiḥ. 2
सिंहासनसमारूढो महेन्द्रसदृशप्रभः । नानावाक्यरसालापैः पण्डितैः सह मोदितः ॥ ३॥	siṃhāsana-samārūḍho mahendra-sadṛśa-prabhaḥ, nānā-vākya-rasālāpaiḥ paṇḍitaiḥ saha moditaḥ. 3
एतस्मिन् समये श्रीमान् शान्तव्रतो महातपाः । समागतः प्रसन्नात्मा तेजोराशिस्तपोनिधिः ॥ ४॥	etasmin samaye śrīmān śāntavrato mahātapāḥ, samāgataḥ prasannātmā tejorāśis-taponidhiḥ. 4
राजा दर्शनमात्रेण सामात्यमित्रबान्धवैः । प्रोत्थितो भक्तिभावेन हर्षेणोत्फुल्लमानसः ॥ ५॥	rājā darśana-mātreṇa sāmātya-mitra-bāndhavaiḥ, protthitaḥ bhakti-bhāvena harṣeṇa utphulla-mānasaḥ. 5
प्रणम्य विनयापन्नः प्रह्वीभावेन श्रद्धया । ददौ सिंहासनं तस्मै चोपवेशनकाङ्क्षया ॥ ६॥	praṇamya vinayāpannaḥ prahvī-bhāvena śraddhayā, dadau siṃhāsanaṃ tasmai ca upaveśana-kāṅkṣayā. 6
पाद्यमर्घ्यं यथायोग्यं भक्तियुक्तेन चेतसा । दिव्यासने समासीनं मुनिं शान्तव्रतं नृपः ॥ ७॥	pādyam-arghyaṃ yathā-yogyam bhakti-yuktena cetasā, divyāsane samāsīnam munim śāntavratam nṛpaḥ. 7

पप्रच्छ विनतः स्वास्थ्यं कुशलं तपसस्ततः । मुनिः प्रोवाच सर्वत्र सुखं सर्वसुखान्वयात् ॥ ८॥	papraccha vinataḥ svāsthyaṃ kuśalaṃ tapasas tataḥ, muniḥ provāca sarvatra sukhaṃ sarva-sukhānvayāt. 8
अस्माकं कुशलं राजन् राज्ञः कुशलतः सदा । स्वाच्छन्द्यं राजदेहस्य राज्यस्य कुशलं वद ॥ ९॥	asmākaṃ kuśalaṃ rājan rājñaḥ kuśalataḥ sadā, svācchandyam rāja-dehasya rājyasya kuśalaṃ vada. 9
राजोवाच यत्र ब्रह्मन्नीदृशस्तापसोऽनिशम् । तिष्ठन् विराजते तत्र कुशलं कुशलेप्सया ॥ १०॥	rājovāca yatra brahman īdṛśas tāpaso 'niśam, tiṣṭhan virājate tatra kuśalam kuśalepsayā. 10
क्षेममूर्त्तेः प्रसादेन भवतः शुभदृष्टितः । देहे गेहे शुभं राज्ये शान्तिर्मे वर्तते सदा ॥ ११॥	kṣema-mūrtteḥ prasādena bhavataḥ śubha-dṛṣṭitaḥ, dehe gehe śubhaṃ rājye śāntir me vartate sadā. 11
प्रणिपत्य ततो राजा विनयावनतः पुनः । कृताञ्जलिपुटः प्रह्वः प्राह तं मुनिसत्तमम् ॥ १२॥	praṇipatya tato rājā vinaya-avanataḥ punaḥ, kṛātñjali-puṭaḥ prahvaḥ prāha taṃ muni-sattamam. 12
श्रुता भवत्प्रसादेन तत्त्ववार्ता सुधा पुरा । इदानीं श्रोतुमिच्छामि यच्च सारतरं प्रभो । श्रुत्वा तत् कृतकृत्यः स्यां कृपया वद मे मुने॥ १३॥	śrutā bhavat-prasādena tattva-vārtā-sudhā purā, idānīṃ śrotum icchāmi yat ca sārataraṃ prabho. śrutvā tat kṛta-kṛtyaḥ syāṃ kṛpayā vada me mune. 13
शान्तव्रत उवाच । शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि सारं गुह्यतमं परम् । यदुक्तं वासुदेवेन पार्थाय शोकशान्तये ॥ १४॥	śāntavrataḥ uvāca śṛṇu rājan pravakṣyāmi sāraṃ guhyatamaṃ param, yaduktaṃ vāsudevena pārthāya śoka-śāntaye. 14
शान्तिगीतेति विख्याता सदा शान्तिप्रदायिनी । पुरा श्रीगुरुणा दत्ता कृपया परया मुदा ॥ १५॥	śānti-gītā iti vikhyātā sadā śānti-pradāyinī, purā śrīguruṇā dattā kṛpayā parayā mudā. 15
तां ते वक्ष्यामि राजेन्द्र रक्षिता यत्नतो मया । भवद्बुभुत्सया राजन् शृणुष्वावहितः स्थिरः ॥ १६॥	tāṃ te vakṣyāmi rājendra rakṣitā yatnataḥ mayā, bhavat-bubhutsayā rājan śṛṇuṣva avahitaḥ sthiraḥ. 16